

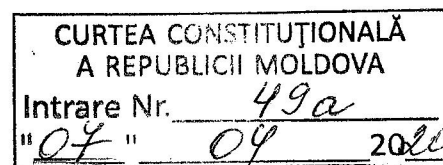
Parlamentul
Republicii Moldova

SL nr. 24/01 -176

7 aprilie, 2020

Deputat în Parlamentul Republicii Moldova

Curtea Constituțională a Republicii Moldova,
mun. Chișinău, str. Al. Lăpușneanu, 28,

SESIZARE

privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii nr.56/2020 privind instituirea unor măsuri de susținere a cetățenilor și a activității de întreprinzător în perioada stării de urgență și modificarea unor acte normative: a art.VI pct.23, 24, 25 și 26 (care se referă la expunerea într-o nouă redacție a prevederilor capitolului 3 și 4 din titlul VIII, abrogarea Capitolului 5, 6, 7 și 8 din titlul VIII, expunerea într-o nouă redacție a Anexei nr. 2 la titlul VIII și abrogarea anexei nr.3 la titlul VIII din Codul fiscal), a art.VI pct.17 alineatul al treilea (care se referă la modificarea art.124 alin.(9) din Codul fiscal), art. VI pct.18 (care se referă la modificarea art.125 alin.(3) din Codul fiscal și a art. XIX (referitor la modificarea articolului 25 alineatul (5) din Legea nr.278/2007 privind controlul tutunului)

I. AUTORII SESIZĂRII

Sergiu Litvinenco – deputat în Parlamentul Republicii Moldova, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 105

Roșca Veronica - deputat în Parlamentul Republicii Moldova, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 105

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect *exercitarea controlului constituționalității* unor prevederi ale Legii nr.56/2020 privind instituirea unor măsuri de susținere a cetățenilor și a activității de întreprinzător în perioada stării de urgență și modificarea unor acte normative, și anume:

– a art.VI pct.23, 24, 25 și 26 (care se referă la expunerea într-o nouă redacție a prevederilor capitolelor 3 și 4 din titlul VIII, abrogarea Capitolelor 5, 6, 7 și 8 din titlul VIII, expunerea într-o nouă redacție a Anexei nr. 2 la titlul VIII și abrogarea anexei nr.3 la titlul VIII din Codul fiscal);

– a art.VI pct.17 alineatul al treilea (care se referă la modificarea art.124 alin.(9) din Codul fiscal), art. VI pct.18 (care se referă la modificarea art.125 alin.(3) din Codul fiscal);

– a art. XIX (referitor la modificarea articolului 25 alineatul (5) din Legea nr.278/2007 privind controlul tutunului).

III. CADRUL NORMATIV PERTINENT

1. Prevederile relevante ale Constituției Republicii Moldova sunt următoarele:

Articolul 6

Separarea și colaborarea puterilor

„În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sunt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.”

Articolul 66

Atribuțiile de bază

„Parlamentul are următoarele atribuții de bază:

- a) adoptă legi, hotărâri și moțiuni;
- b) declară referendumuri;
- c) interpretează legile și asigură unitatea reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării;

- d) aprobă direcțiile principale ale politicii interne și externe a statului;
- e) aprobă doctrina militară a statului;
- f) exercită controlul parlamentar asupra puterii executive, sub formele și în limitele prevăzute de Constituție;
- g) ratifică, denunță, suspendă și anulează acțiunea tratatelor internaționale încheiate de Republica Moldova;
- h) aprobă bugetul statului și exercită controlul asupra lui;
- i) exercită controlul asupra acordării împrumuturilor de stat, asupra ajutorului economic și de altă natură acordat unor state străine, asupra încheierii acordurilor privind împrumuturile și creditele de stat din surse străine;
- j) alege și numește persoane oficiale de stat, în cazurile prevăzute de lege;
- k) aprobă ordinele și medaliile Republicii Moldova;
- l) declară mobilizarea parțială sau generală;
- m) declară starea de urgență, de asediu și de război;
- n) inițiază cercetarea și audierea oricăror chestiuni ce se referă la interesele societății;
- o) suspendă activitatea organelor administrației publice locale, în cazurile prevăzute de lege;
- p) adoptă acte privind amnistia;
- r) îndeplinește alte atribuții, stabilite prin Constituție și legi.”

Articolul 106¹

Angajarea răspunderii Guvernului

„(1) Guvernul își poate angaja răspunderea în fața Parlamentului asupra unui program, unei declarații de politică generală sau unui proiect de lege.

(2) Guvernul este demis dacă moțiunea de cenzură, depusă în termen de 3 zile de la prezentarea programului, declarației de politică generală sau proiectului de lege, a fost votată în condițiile articolului 106.

(3) Dacă Guvernul nu a fost demis potrivit alineatului (2), proiectul de lege prezentat se consideră adoptat, iar programul sau declarația de politică generală devine obligatorie pentru Guvern.”

IV. EXPUNEREA ÎNCĂLCĂRILOR CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

1. În contextul situației epidemiologice create, Guvernul, în conformitate cu prevederile art.106¹ din Constituție, și-a angajat răspunderea în fața Parlamentului pe marginea proiectului de lege privind instituirea unor măsuri de susținere a cetățenilor și a activității de întreprinzător în perioada stării de urgență și modificarea unor acte normative (numărul proiectului – 143 din 01.04.2020).

La început, prin Hotărârea Guvernului nr.213 din 1 aprilie 2020, a fost aprobat proiectul de lege „Pentru angajarea răspunderii asupra proiectului de lege privind instituirea unor măsuri de susținere a cetățenilor și a activității de întreprinzător în perioada stării de urgență și modificarea unor acte normative”.

Proiectul de lege respectiv a fost depus la Secretariatul Parlamentului în data de 1 aprilie 2020, la aceeași dată, prin rezoluția Președintelui Parlamentului, a fost repartizat deputaților.

În data de 2 aprilie 2020, la ora 9.00 a avut loc ședința Biroului permanent al Parlamentului, conform procedurii stabilite de Regulamentul Parlamentului. Astfel, conform art.13 alin.(1) al Regulamentului Parlamentului, Biroul permanent al Parlamentului a propus Parlamentului data convocării ședinței plenare pentru 2 aprilie 2020, ora 14.00, întocmind totodată, de comun acord cu președinții fracțiunilor parlamentare și ai comisiilor permanente, proiectul ordinii de zi a ședinței Parlamentului din data enunțată.

Despre data convocării ședinței plenare și despre proiectul ordinii de zi a ședinței plenare stabilite pentru 2 aprilie 2020 fiecare deputat a fost informat atât prin poșta sa electronică oficială, cât și prin intermediul Secretariatului Parlamentului, care a depus proiectul ordinii de zi în lădițele fiecărui deputat.

La 2 aprilie 2020 a fost convocată ședința Parlamentului.

Conform art.38 al Regulamentului Parlamentului:

„(1) Parlamentul își desfășoară activitatea sub formă de ședințe în plen și de ședințe ale comisiilor permanente.

(2) Ședințele Parlamentului sînt deliberative cu participarea majorității deputaților aleși.”

În debutul ședinței, Președintele Parlamentului a anunțat că, întrucât în sală erau prezenți doar 32 de deputați ceea ce nu constituie majoritatea deputaților aleși, ședința nu este deliberativă.

În pofida faptului că, în sala plenului a fost anunțată prezența Prim-ministrului, deoarece ședința Parlamentului preconizată nu a avut loc, acesta nu a mai prezentat proiectul nr.143 din 01.04.2020.

Cu toate acestea, Președintele Parlamentului a semnat Legea nr.56/2020 privind instituirea unor măsuri de susținere a cetățenilor și a activității de întreprinzător în perioada stării de urgență și modificarea unor acte normative.

Prin Decretul nr.1537-VIII din 6 aprilie 2020, Legea nr.56/2020 a fost promulgată.

La 7 aprilie 2020, Legea nr.56/2020 a fost publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

2. Deși potrivit articolului 60 alineatul (1) din Constituție, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova și unica autoritate legislativă a statului, prin articolele 106¹ și 106² din Constituție, legiuitorul constituent a investit și Guvernul cu atribuții de legiferare. Astfel, dacă articolul 106¹ din Constituție reglementează instituția angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului asupra unui program, unei declarații de politică generală sau unui proiect de lege, atunci articolul 106² instituie procedura delegării legislative.

În Hotărârea nr.11 din 13 mai 2015, Curtea a menționat:

„46. [...] Legea Fundamentală a instituit 3 modalități de legiferare: una firească, uzuală, și care, potrivit articolului 60 din Constituție, aparține Parlamentului și două excepționale, aflate la dispoziția Guvernului, care îi permit

să intre în sfera de reglementare primară a relațiilor sociale – fie prin angajarea răspunderii în fața Parlamentului (art. 106/1), fie prin emiterea de ordonanțe (art. 106/2).”

Angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege reprezintă o modalitate legislativă indirectă de adoptare a unei legi.

În Hotărârea nr. 28 din 22 decembrie 2011, referindu-se la procedura angajării răspunderii de către Guvern, Curtea a menționat:

„55. [P]rocedura angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului este o particularitate a procedurii legislative, conform căreia proiectul de lege nu mai urmează procedura legislativă prevăzută de Regulamentul Parlamentului, acesta fiind supus unei dezbateri strict politice, având drept consecință menținerea sau demiterea Guvernului prin retragerea încrederii acordate de Parlament.

[...]

58. [P]rocedura în sine a angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului, fiind o realitate juridică, nu aduce atingere „monopolului legislativ al Parlamentului” atât timp cât această modalitate de legiferare este utilizată în condițiile prevăzute de Legea Fundamentală. Procedura angajării răspunderii Guvernului nu exclude și nu poate fi folosită pentru a exclude controlul parlamentar prin inițierea unei moțiuni de cenzură. Ceea ce exclude această procedură constituțională este dezbaterea proiectului de lege ca atare, însă aceasta nu este o consecință neconstituțională, după cum rezultă din articolul 106/1 din Constituție.”

Prin Hotărârea nr.5/2016, Curtea Constituțională a statuat:

”1. În sensul articolului 106¹ alin. (1) din Constituție, Guvernul își poate angaja răspunderea asupra mai multor proiecte de legi în același timp, cu condiția ca adoptarea să fie o măsură in extremis, determinată de:

- urgența în adoptarea măsurilor conținute în legea/legile asupra căreia/căroro Guvernul și-a angajat răspunderea;
- necesitatea ca reglementarea să fie adoptată cu maximă celeritate;
- aplicarea imediată a legii/legilor;
- circumscrierea legilor unui singur domeniu de reglementare.”

Cu privire la primul criteriu în considerarea căruia Guvernul își poate angaja răspunderea – urgența în adoptarea măsurilor conținute în legea/legile asupra căreia/căroro Guvernul și-a angajat răspunderea –, menționăm că acesta presupune că proiectul trebuie să aibă la bază, în mod obiectiv, o urgență a reglementării rezultând tocmai din eventualele consecințe profund negative ce ar apărea dacă nu s-ar adopta aceste norme.

Cu privire la cel de-al doilea criteriu în considerarea căruia Guvernul își poate angaja răspunderea – adoptarea cu maximă celeritate a legii –, esența acestuia constă în identificarea aceluia element care ar fi în măsură să susțină demersul Guvernului având în vedere că, între momentul inițierii acestui proiect de lege și momentul fixat al intrării sale în vigoare, era nevoie de o soluție energetică și rapidă pentru a contracara efectele negative descrise, de regulă, în actele aferente ale proiectului (nota informativă).

Legat de al treilea criteriu – aplicarea imediată –, se înțelege acel fapt că normele legii adoptate prin angajarea răspunderii trebuie să intre în aplicare imediat cu intrarea în vigoare a legii. Mai mult decât atât, data intrării în vigoare nu trebuie să fie stabilită doar pentru ca, în mod formal, să fie una imediată, din contră, această condiție de temporalitate trebuie susținută în mod obiectiv și rațional de natura implicațiilor sale.

Cu privire la cel de-al patrulea criteriu – circumscrierea legilor unui singur domeniu de reglementare –, chiar dacă este mai complicat să se stabilească cu o exactitate maximă, acesta nu este întrunit de vreme ce unele prevederi ale proiectului nu au nicio legătură logică cu alte dispoziții ale aceluiași proiect și, cu atât mai mult, dacă nu conduc la realizarea scopului de bază a proiectului așa cum acesta este dezvoltat în nota informativă.

3. Raportând prevederile Legii nr.56/2020 la cele patru criterii descrise și dezvoltate mai sus, inclusiv prin analiza notei informative, concluzionăm că, privită la modul general, aceasta are o legătură directă cu lupta împotriva răspândirii virusului COVID-19 care a împânzit toată lumea, astfel încât, mai ales în situația

stării de urgență, procedura angajării răspunderii pentru un astfel de proiect poate fi folosită în mod temperat și moderat în condițiile unei nevoi stringente de reglementare.

Cu toate acestea, mai multe prevederi din Legea nr.56/2020 nu respectă criteriile obligatorii care trebuie întrunite la adoptarea normelor juridice prin procedura angajării răspunderii.

1) Prevederile pct.23, 24, 25 și 26 de la art.VI din Legea nr.56/2020 (care se referă la modificarea Codului fiscal: expunerea într-o nouă redacție a prevederilor capitolului 3 și 4 din titlul VIII, abrogarea Capitolului 5, 6, 7 și 8 din titlul VIII, expunerea într-o nouă redacție a Anexei nr. 2 la titlul VIII și abrogarea anexei nr.3 la titlul VIII) sunt neconstituționale întrucât nu respectă nici unul dintre cele patru criterii obligatorii prescrise pentru procedura angajării răspunderii potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.5/2016.

În primul rând, nu există nicio urgență în adoptarea măsurilor conținute în normele contestate, mai ales în contextul în care pe tot parcursul anului 2020 vor fi în vigoare vechile reglementări. Urgența reglementării, precum am mai menționat, se află în legătură directă cu evitarea/prevenirea unei situații iminente sau, cel puțin, actuale de pericol, fiind indisolubil legată de existența unei situații de fapt ce nu poate fi depășită prin apelarea la procedurile legislative obișnuite. Or, în cazul normelor menționate mai sus, aceste aspecte sunt nesocotite.

În al doilea rând, criteriul maximei celerități în adoptarea acestor reglementări de asemenea nu este întrunit, întrucât nu există la modul practic nevoia unei soluții energice și rapide de natură a contracara careva efecte negative care ar fi generate de vechile prevederi.

Nici respectarea criteriului aplicării imediate a legii nu poate fi reținut, întrucât modificările ce au fost propuse de Guvern prin angajarea răspunderii se vor aplica, potrivit art. XXIV lit.e) din Legea nr.56/2020, de la 1 ianuarie 2021. În aceste condiții, nu putea fi vorba de stabilirea unor măsuri urgente de imediată aplicabilitate. *Obiter dictum*, într-o situație similară, Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr.1431 din 3 noiembrie 2010, a statuat că „nu subzistă

condiția urgenței care să fi determinat o astfel de măsură din partea Guvernului [angajarea răspunderii pe proiectul de lege privind educația națională – s.n.], câtă vreme măsurile prevăzute în proiectul de lege intră în efectivitate începând cu anul școlar 2011-2012, iar unele dintre acestea chiar cu anul școlar 2012-2013”.

Nici cel de-al patrulea criteriu necesar de a fi respectat (circumscrierea unui singur domeniu de reglementare) nu este întrunit. Dispozițiile contestate fac parte din politica bugetar-fiscală pentru anul 2021 cu care vine anual Guvernul în Parlament și nu se circumscriu obiectului de reglementare a Legii nr.56/2020.

Data fiind nerespectarea nici a unuia dintre criteriile obligatorii stabilite în Hotărârea Curții Constituționale nr.5/2016, conchidem că prevederile pct.23, 24, 25 și 26 de la art.VI al Legii nr.56/2020 (care se referă la modificarea Codului fiscal: expunerea într-o nouă redacție a prevederilor capitolelor 3 și 4 din titlul VIII, abrogarea Capitolelor 5, 6, 7 și 8 din titlul VIII, expunerea într-o nouă redacție a Anexei nr. 2 la titlul VIII și abrogarea anexei nr.3 la titlul VIII) sunt neconstituționale.

2) Prevederile art.VI pct.17 alineatul al treilea (care se referă la modificarea art.124 alin.(9) din Codul fiscal) și art. VI pct.18 (care se referă la modificarea art.125 alin.(3) din Codul fiscal) sunt neconstituționale întrucât nu respectă criteriul urgenței, al celerității și, totodată, nu se circumscriu obiectului de reglementare al Legii nr.56/2020 – stabilirea măsurilor de susținere a cetățenilor și a activității de întreprinzător în perioada stării de urgență.

Prevederile art.124 alin.(9) și ale articolului 125 alineatul (3) din Codul fiscal în vigoare stabilesc că dreptul de a beneficia de restituirea accizelor se aplică doar pentru magazinele duty-free situate în zona plecării – lucru firesc de vreme ce acele mărfuri accizate plecau de pe teritoriul vamal, odată cu persoana ce părăsea țara, prin urmare, nu intra în concurență cu restul mărfurilor livrate pe teritoriul țării. Prin excluderea cuvintelor „amplasat în zona plecării de pe teritoriul Republicii Moldova” de la art.124 alin.(9) din Codul fiscal și a textului „amplasate în zona

plecării de pe teritoriul Republicii Moldova, în barurile și restaurantele duty-free” de la articolul 125 alineatul (3) din același act legislativ, facilitatea se va acorda și pentru magazinele duty-free aflate la intrarea în țară. Adică, agentul economic care face livrări va profita esențial de aceste prevederi solicitând restituirea accizelor, facilitare care nu se aplică evident și altor categorii de mărfuri care sunt comercializate pe teritoriul țării în mod obișnuit, fără destinația vamală de duty-free. Prin aceste prevederi este eludat inclusiv principiul concurenței, or mărfurile respective se află toate în circuitul comercial derulat în interiorul țării, dar facilitatea se acordă doar titularilor de licență de magazin duty-free în defavoarea celorlalți agenți economici ce livrează mărfuri în regim obișnuit.

În afară de caracterul nociv intrinsec al acestor prevederi, acestea sunt neconstituționale întrucât țin cont doar de criteriul aplicării imediate a normelor (având în vedere că, potrivit art.XXIV lit.a) din Legea nr.56/2020, se aplică odată cu intrarea în vigoare a legii, adică din 7 aprilie 2020), însă nu respectă celelalte trei criterii pe care trebuie să le întrunească normele adoptate prin angajarea răspunderii.

În primul rând, adoptarea reglementărilor respective nu respectă criteriul urgenței. Mai ales având în vedere perioada care s-a scurs de la adoptarea unor modificări diametral opuse – august 2019. După cum s-a precizat, principiul urgenței răspunde la întrebarea ce pericole iminente sau actuale rezolvă reglementarea respectivă care ar fi indisolubil legate de existența unei situații de fapt ce nu poate fi depășită prin apelarea la procedurile legislative obișnuite. În plus, nici urgența, nici oportunitatea acestor amendamente, nu este motivată în nota informativă la proiectul de lege.

De asemenea, reglementările nu concordă cu principiul celerității reglementării, care, la fel, este obligatoriu de a fi respectat conform jurisprudenței Curții Constituționale. Or, la modul practic, nu se întrevide nevoia unei soluții rapide care ar fi în măsură să contracareze efecte negative generate de reglementările care sunt la moment în vigoare (adoptate în august 2019).

Obiectul prevederilor contestate nu se circumscriu nici obiectului de reglementare a legii adoptate prin angajarea răspunderii – acela de a stabili măsuri de

susținere a cetățenilor și a activității de întreprinzător în perioada stării de urgență. Ca și prevederile criticate mai sus, acestea mai degrabă fac parte din politica fiscală pentru anul viitor sau o altă politica publică care s-ar plia politicilor per ansamblu promovate de guvernul actual susținut de majoritatea parlamentară constituită de actuala coaliție de guvernare.

Întrucât art.VI pct.17 alineatul al treilea (care se referă la modificarea art.124 alin.(9) din Codul fiscal) și art. VI pct.18 (care se referă la modificarea art.125 alin.(3) din Codul fiscal) din Legea nr.56/2020 nu respectă criteriul urgenței, al celerității și, totodată, obiectul acestor norme nu are nimic în comun cu obiectul de reglementare al Legii nr.56/2020, deducem că acestea sunt neconstituționale prin raportare la Hotărârea Curții Constituționale nr.5/2016.

3) De asemenea, este neconstituțional și art. XIX din Legea nr.56/2020 – referitor la substituirea cifrei „2020” cu cifra „2021” de la articolul 25 alineatul (5) din Legea nr.278/2007 privind controlul tutunului. Neconstituționalitatea este determinată de nerespectarea tuturor celor patru criterii stipulate în Hotărârea Curții Constituționale nr.5/2016.

Conform art.25 alin.(5) din Legea nr.278/2007, *”(5) Se interzice expunerea vizibilă a produselor din tutun pentru fumat și a produselor conexe în spațiile comerciale accesibile publicului. Lista produselor din tutun pentru fumat și a produselor conexe disponibile pentru comercializare, cu indicarea prețurilor acestora, imprimată pe hârtie albă cu caractere negre, se prezintă de către vânzător la solicitarea cumpărătorilor adulți. Prevederile prezentului alineat se aplică de la 20 mai 2020.”*

Potrivit modificării operate prin articolul contestat, prevederile alineatului în cauză urmează a fi aplicate nu de la 20 mai 2020, ci de la 20 mai 2021.

Dincolo de caracterul nefast al acestei prevederi pentru sănătatea populației și, mai ales a minorilor, aceasta nu ține cont de principiile urgenței, aplicării imediate și al celerității statuate în Hotărârea Curții Constituționale nr.5/2016 și obligatorii pentru procesul de legiferare prin instrumentul angajării răspunderii Guvernului în

fața Parlamentului. Și asta deoarece legea, deși intră în vigoare formal la momentul publicării sale în Monitorul Oficial – 7 aprilie 2020 –, se pune în aplicare de facto de la 20 mai 2021. Nu este clar de ce nu este posibilă adoptarea acestei prevederi de extindere a termenului în condițiile unei proceduri de legiferare obișnuite și în contextul în care guvernul care promovează aceste amendamente contrare interesului public este susținut de o majoritate parlamentară calificată. De asemenea, nu există niciun risc real care ar avea consecințe nefaste dacă rămâne în vigoare prevederea actuală. Și, în plus, perioada care a rămas până la termenul-limită până când trebuie asigurată implementarea întocmai a textelor normative permite realizarea în totalitate a prohibiției conținute în redacția actuală a legii.

De rând cu aceasta, modificarea nu are nimic în comun cu obiectul de reglementare a Legii nr.56/2020 – de vreme ce obiectul Legii nr.56/2020 este instituirea unor măsuri de susținere a cetățenilor și a activității de întreprinzător în perioada stării de urgență și modificarea unor acte normative (subsecvente acestui scop), obiectul normelor art. XIX este extinderea termenului în care comercianții produselor din tutun și ai produselor conexe vor fi obligați să nu expună (să ascundă) vizibil produsele din tutun pentru fumat și produsele conexe în spațiile comerciale accesibile publicului.

Pentru motivele arătate, și art. XIX din Legea nr.56/2020 este neconstituțional prin raportare la Hotărârea Curții Constituționale nr.5/2016.

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

În lumina celor expuse, întrucât prevederile art.VI pct.23, 24, 25 și 26 (care se referă la expunerea într-o nouă redacție a prevederilor capitolului 3 și 4 din titlul VIII, abrogarea Capitolului 5, 6, 7 și 8 din titlul VIII, expunerea într-o nouă redacție a Anexei nr. 2 la titlul VIII și abrogarea anexei nr.3 la titlul VIII din Codul fiscal), a art.VI pct.17 alineatul al treilea (care se referă la modificarea art.124 alin.(9) din Codul fiscal), art. VI pct.18 (care se referă la modificarea art.125 alin.(3) din Codul fiscal și a art. XIX (referitor la modificarea articolului 25 alineatul (5) din Legea nr.278/2007 privind controlul tutunului) din Legea nr.56/2020 privind instituirea

unor măsuri de susținere a cetățenilor și a activității de întreprinzător în perioada stării de urgență și modificarea unor acte normative contravin prevederilor articolului 106¹ din Constituție așa cum acestea au fost interpretate prin Hotărârea Curții Constituționale nr.5/2016 ”Pentru interpretarea articolului 106¹ alin. (1) din Constituția Republicii Moldova (angajarea răspunderii Guvernului) (Sesizarea nr. 24b/2015)”, în temeiul art.135 alin.(1) din Constituție, a art.4 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și Codului jurisdicției constituționale, solicităm:

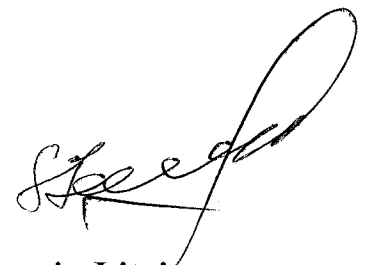
1) **declararea sesizării ca fiind admisibilă;**
2) **admiterea sesizării și declararea neconstituționalității următoarelor prevederi din Legea nr.56/2020 privind instituirea unor măsuri de susținere a cetățenilor și a activității de întreprinzător în perioada stării de urgență și modificarea unor acte normative:**

– a art.VI pct.23, 24, 25 și 26 (care se referă la expunerea într-o nouă redacție a prevederilor capitolului 3 și 4 din titlul VIII, abrogarea Capitolului 5, 6, 7 și 8 din titlul VIII, expunerea într-o nouă redacție a Anexei nr. 2 la titlul VIII și abrogarea anexei nr.3 la titlul VIII din Codul fiscal);

– a art.VI pct.17 alineatul al treilea (care se referă la modificarea art.124 alin.(9) din Codul fiscal), art. VI pct.18 (care se referă la modificarea art.125 alin.(3) din Codul fiscal);

– a art. XIX (referitor la modificarea articolului 25 alineatul (5) din Legea nr.278/2007 privind controlul tutunului).

Având în vedere situația creată, **rugăm Înalta Curte să examineze prezenta sesizare în regim de urgență.**

Sergiu Litvinenco,

Veronica Roșca

Deputați în Parlamentul Republicii Moldova